

FELELJ SZÉPEN, HA KÉRDEZNEK!

Irodalmi vetélkedő a megyei könyvtárban

Év elején, mikor terveztük a KSZR-es programokat, a kistelepüléseken megrendezésre kerülő rendezvények mellett megyei vetélkedőkkel is szeretnénk volna felhívni a figyelmet az olvasás fontosságára. A „Kedvenc irodalmi hősöm, szereplőm” című rajzpályázat mellett egy családi vetélkedőt is meghirdettünk, amellyel szeretnénk volna méltóképpen megemlékezni a népszerű írónőről, Janikovszky Éváról születésének 90. évfordulóján.

A családi vetélkedőt még februárban hirdettük meg, és 4-5 fős csapatok jelentkezését vártuk. A csapatok összetételében javasoltuk, hogy több korosztályt képviseljenek, jelképesen egy család legyenek (gyerek, szülő, nagyszülő). Lehetett „igazi” család (vérségi kötelék) vagy csak a játék kedvéért verbuválódott család is.

A vetélkedő két fordulóval állt, egy online, írásos fordulóból, és egy szóbeli fordulóból. Április 11-én, a magyar költészet napján indítottuk útjára, és május utolsó szombatján, a gyermeknaphoz kötődve zártuk.

A résztvevőknek ismerniük kellett Janikovszky Éva életét és munkásságát, valamint a könyvei közül elolvasásra ajánlottuk az alábbiakat:

- Velem mindig történik valami
- Felelj szépen, ha kérdeznek!
- Ha én felnőtt volnék!
- Kire ütött ez a gyerek?
- Égigérő fű
- Örülj, hogy fiú!
- Örülj, hogy lány!
- Mosolyogni tessék!
- De szép ez az élet!

Az egész megye területéről voltak csapatok, jelentkeztek többek között Lentiből, Pákáról, Nagyrécséről, Gyenesdiásról, Teskándról, Nagyutasról, Zalabérből, és Zalaegerszegről is. Az online fordulóban összesen 15 csapat vett részt, a döntőre a legeredményesebben szereplő 8 csapatot hívtuk meg.

A Deák Ferenc Megyei és Városi Könyvtárban 2016. május 28-án 9.00 órától került sor a jó hangulatú szóbeli forduló lebonyolítására. A résztvevőket Kiss Gábor igazgató köszöntötte, a vetélkedőt Kereki Judit csoportvezető vezette.

A zsűri tagjai voltak Turbuly Lilla író, Vincze Zsuzsa magyartanár, könyvtáros (Bagod), Sebestyénné Horváth Margit csoportvezető (DFMVK)

A szóbeli fordulón résztvevő csapatok Nagykutasról, Nagyrécséről, Pákáról, Teskándról, Zalaegerszegről, Zalabérből érkeztek. Minden csapat nagyon felkészült volt. A legjobbak könyvjutalomban részesültek, valamint a támogatóktól kapott közös élményt (színház és mozi látogatás, étkezés, játék) kaptak.

Helyezések:

1. helyezett: Csizmazia család, Zalabér
 2. helyezett: "MÁKIS," Nagykutas
 3. helyezett: "Pöszke," Páka
 4. helyezett: "Könyvmolyok," Zalaegerszeg
 5. helyezett: "Katicabogarak," Zalaegerszeg
 6. helyezett: "Orgonavirág," Nagyrécsé
- Különdíj: "Könyvfalók," Teskánd

A vetélkedő mind a szervezőknek, mind a résztvevőknek nagy élmény volt. Szeretnénk is folytatni jövőre, más témakörben. A résztvevők között voltak olyanok, akik jelezték, hogy korábban nem ismerték Janikovszky Éva könyveit, de nagyon megkedvelték.

A vetélkedőről további információk találhatóak honapunkon: <http://kszr.dfmvk.hu/hirek/feleljszepen-ha-kerdeznak->

Az alábbiakban még közzétesszük az első és a második helyezett csapat könyvajánlóját.

Sebestyénne Horváth Margit

KÖNYVAJÁNLÓK:

Csizmazia Család (Zalabér)

„*Velem mindig történik valami.*” Egy szép és humoros könyv a gyermek- és felnőttlélek szakértőjétől, Janikovszky Évától. Megtudhatják belőle kicsik és nagyok, hogy milyen örömek jelentkeznek egy család életében. Aki tudja, milyen úgy könyvajánlót írni, hogy a gyermeke éppen a fülébe csámcsog pogácsával teli szájjal. Akinek már gyanús, ha gyermekei csöndben együtt játszanak, s már sejti, hogy elárasztott szobába megy be, ahol a gyerekek hajóznak a vizes parketten, az tudja, mit jelent a fenti mondat. Persze a szomszéd gyermekével nem történhet ilyen, ő mindig jó. Aki pedig nem tapasztalta meg ezt az életérzést, az is biztos szívesen olvassa a főszereplő és Pöszke, meg a többiek történeteit, akikkel tényleg mindig történik valami. A mosolygós élményt Réber László vidám rajzai teszik teljessé, tehát Janikovszky Éva egy másik könyvének címét felidézve: olvasás közben ezúttal is „Mosolyogni tessék!”

Mákis (Nagykutas)

Ha az *Égigérő fű* című könyvet egy jó szándékú kertészkedő ember elolvassa, máris könnyedebben duruzsol a kezében a fűnyíró. Bár számomra érthetetlen, miért hiányozhatott a szép zöld gyep, mert csak nő és nő, mint a dudva, tele van a hócipőm vele, és párom minden nap kétszer azt mondogatja a fülembe: „Nem szép zöld a gyep, olyan, mint a dzsungel.” De kezembe veszem a könyvet, átérzem Poldi bácsi örömét, és mindjárt hozzá is nő a kezemhez a szegélyvágó, csak úgy repdesnek a fűszálak jobbra és balra, mögöttem meg a gyep, a szép zöld gyep. Este végiglegettem a szememet rajta, kezemben málnaszörp és szalmaszál, és rájövök, mindkettő hiányzik. A könyv és a fű is. Olvassátok el, igazan van Poldi bácsinak, csak szerintem nem ő nyírta a fűvet.

Támogatók:

